

[Skytte.]

tingets arbejde på en mere moderne og praktisk måde, hvormed hele tingets position og centrale stilling i vort samfund kan blive yderligere understreget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de foreslåede ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden behandling af forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 7232).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Fortsættelse af anden behandling af forslag til lov om folkeafstemning vedrørende forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 7232).

Forhandlingen genoptoges.

Erenbjerg: Det vil være vanskeligt at bibringe denne debat nye argumenter for såvel en tilslutning som det modsatte, hvorfor mit indlæg skal blive ganske kort.

Det har været hævdet flere gange i debatten vedrørende Danmarks indtræden i EF, at modstandernes argumentation var præget af følelser, som om dette skulle være noget mindreværdigt. Det er et spørgsmål om følelser. Det er det for alle, såvel modstandere som tilhængere af Danmarks indtræden. Alle politiske afgørelser beror på følelser, fornemmelser af, om det nu er den rigtige beslutning, man træffer. Hovedparten af det høje tings medlemmer har uden al tvivl forsøgt at veje fordele og ulemper op mod hinanden, inden de har truffet

deres beslutning. For nogle har svaret været let. For andre har det været en beslutning, der først er truffet efter svære overvejelser. Men hvorfor en stillingtagen imod skulle være mindreværdig i forhold til en stillingtagen for, er mig ganske ubegribeligt.

Der er talt meget om Europavisioner, om fordele for landbruget, om fordele og ulemper for industri og handel, om vor kultur osv., og jeg vil gerne stille handelsministeren det spørgsmål, om der vil blive indført pasfrihed i EF-landene, og i givet fald om den nordiske ordning så vil kunne fortsætte, eller om danske eksempelvis ved indrejse i Sverige fremover skal kunne dokumentere, at de er danske statsborgere.

Det økonomiske hovedargument har været dette: som følge af teknikken er større og større økonomiske enheder nødvendige, og de nuværende nationalstater er for små til at klare sig. De er for små til at danne en effektiv basis for sådanne økonomiske enheder. Dette kan kun ske ved at slette de nationale grænser. Hverken økonomiske erfaringer eller økonomisk teori bekræfter imidlertid dette. Hvis vi ser på Europa, viser det sig tværtimod, at det er de små nationalstater, der er økonomisk velfunderet. Det er Norge, det er Danmark, det er Schweiz, der sammenlignet med Italien, Frankrig og England er bedst stillet. Påstanden om de store økonomiske enheders nødvendighed er altså hermed faldet til jorden. En international arbejdsdeling og en friere vareudveksling er en fordel under visse forudsætninger, men en sådan frihandelsordning kan udmærket eksistere uden nogen form for national sammenvejsning, uden nogen dannelse af overnationale myndigheder.

Det spørgsmål, som man oftest bliver stillet over for på møder ude på arbejdspladserne, er: hvorfor skal vi i EF? Hvad er det, der i EF er bedre end her i landet? Er det bedre arbejdsforhold? Er der mere tryghed på arbejdspladserne? Er der bedre lønninger på arbejdsmarkedet? Har arbejderen og hans familie en bedre social sikring? Er der en stærkere fagbevægelse? Vi må svare nej til alle disse spørgsmål. Vi er enige om, i hvert fald socialdemokraterne i denne sal, at vi vil arbejde for bedre forhold, for de bedst mulige vilkår for arbejdspladsernes folk. Hvad kan vi tilbyde disse i en medlems-